

кытъ Христіане туркоземцы, които сж дигнжли оржжіе срѣщу Портата; и най-сетнѣ 6) припознава са титлата на руската царица, като *падишахъ*.

Въ туй врѣме отъ западнытъ държавы най-гольмо вліянье имаше въ Турція Франція. Нейната търговія на Истокъ бѣше цвѣтуща и търгоскытъ ѝ заведенія многочисленны. Нейното вліянье на Источнытъ Христіане бѣше възбудило завистьта на другытъ силы. Тѣй въ кайнарджійскыя трактатъ Русія постави единъ членъ, който прѣдаваше покровителството на Источнытъ Христіане на Русія. Туй условіе много пакти е докарвало затрудненія на Франція въ Истокъ.

Отъ врѣмето на този миръ руското вліянье въ турскытъ дѣла е станжло твърдѣ голймо. Русія е была душата на дипломацията при Портата и е заловила онуй мѣсто, което до тогазъ държеше Франція. Послѣдната изгуби въ туй врѣме вліяньето си въ Турско, а заедно съ него пострадахъ и търговескытъ ѝ интересы.

Морескый министъръ Гази-Хасанъ-паша бѣше намыслилъ да възобнови турската флота и да въздигне турскытъ морескы силы и да имъ придаде прѣдишното значеніе. Той събра моряцы отъ берберійскытъ области и заповѣда да са подправятъ корабытъ. Нъ за да може да са постигне тѣзъ трудна цѣль, той бѣше принуденъ да употрѣбыва твърдѣ строгы мѣркы. Той бѣше заповѣдалъ на всичкытъ капетаны да стоятъ при корабытъ, додѣто тѣхното калафатенъе са свърши до край.

Веднѣжъ Капетанъ-паша дошълъ да прѣгледа работытъ и поискаль да направи нѣколко бѣльжкы на капетанина на единъ корабъ. За зла честь капетанинътъ не са намѣрилъ при кораба. Министрътъ проводиль да го търсятъ и, когато го видѣлъ напрѣдъ си, убиль го съ таквози спокойствіе, като да е заклаль нѣкоя кокошка. „Нека го заровятъ сега, казалъ той, и нека му придружжѣтъ носилото всичкытъ други капетаны. Додѣто тѣ са върнжѣтъ, работницытъ нѣма да работятъ“.